

EINDE VAN EEN TIJDPERK ...

De voorzitter neemt afscheid.

Beste vrienden.

Nu het seizoen ten einde is, en de prijzen allemaal de deur uit zijn, kom ik jullie vertellen dat het KGZV-hoofdstuk voor mij op zijn einde loopt. Toen ik bijna 22 jaar geleden met Leander voor het eerst binnenkwam in deze mooie club, had ik nooit gedacht dat die club mij zoveel mooie dingen zou geven.

Begonnen als "supporterende papa", dan voordat ik het wist "teammanager" en even later ook nog bestuurslid. Het kan soms snel gaan in het clubleven. Toen ik 14 jaar geleden JA zei op de vraag of ik eventueel voorzitter wou worden, dan begon het pas echt. Met een vernieuwde bestuursploeg begonnen we vol enthousiasme aan een zware opdracht. Op dat moment was onze club zeker niet in goede gezondheid. Maar kijk, de sportieve resultaten waren goed. Onze damesploeg haalde verschillende titels, de heren speelden veel sneller dan verwacht weer in de superliga, en ook onze U13 werd Belgisch kampioen. Ik weet nog dat ik toen met kleren aan in het water sprong van blijdschap en fierheid! Allemaal zaken die het geloof in de club een forse duw gaven.

Toen enkele jaren geleden het gezin Crommelynck-Buyle de Lenssenscup onder de vleugels nam, werd ook dat een succes. Daardoor kwam onze begroting ook weer op orde. Voor die Lenssenscup konden wij trouwens ook jaarlijks rekenen op de steun van de familie Lenssens, waarvoor dank. En ook ons trainerskorps gaf altijd het beste van zichzelf, net als de ouders langs de lijn.

De werking van de Gentse viel op bij de andere teams. Ze zagen een traditieclub herrijzen. Ik werd op een vergadering met alle clubs gevraagd of ik de woordvoerder wou zijn van alle Vlaamse clubs in de strijd om betere competitieformats en mogelijkheden voor de meisjes. Leander werd Oost-Vlaams en Vlaams coach en ook daar werd ik teammanager.

Toen de Spaanse coach Hernandez na enkele weken de nationale damesploeg verliet, stelde ik Stefaan Damman voor als nationale coach aan de federatie. We hadden ooit aan elkaar gezegd: *"dit zou nog iets voor ons zijn, als voorzitters van de twee beste damesclubs"* Stefaan was één van mijn beste maten met een grote staat van dienst in het waterpolo en tevens voorzitter van MZV Eeklo. Stefaan zei JA, *maar wou dat alleen maar doen met mij aan zijn zijde als teammanager*. Samen stampten wij de "Black Waves" uit de grond, en met onze selectie trokken we voor het eerst naar Brno in Tsjechië. Eén van onze speelsters werd zelfs "speelster van het toernooi". En ik was bovendien een fiere voorzitter, want de grootste delegatie speelsters kwam uit de Gentse!

Kortom, allemaal zaken die mijn liefde voor de Gentse steeds groter en groter deden worden. Een mooie club waar we sportiviteit, fair-play en diversiteit hoog in vaandel dragen.

Maar dan kwam plots het overlijden van mijn "bondscoach" Stefaan Damman. Veel te vroeg. Stefaan was pas 54. Ik verloor daardoor niet alleen een goede vriend, maar ook een groot deel van mijn liefde voor de sport. Geen telefoontjes meer met elkaar, geen goede raad, ... alleen maar stilte.

Daarbovenop kwam dan ook nog het coronavirus. Dat deed onze club veel pijn. De succesrijke Lenssenscup werd geschrapt en kwam niet meer terug, de alternatieven konden ook niet doorgaan.... Het clubleven kreeg een ferme schop onder zijn kont, vrijwilligers vinden werd plots een stuk moeilijker.

De combinatie met een drukke job deden me links en rechts ook een klein stuurfoutje maken. En hoe klein die foutjes ook waren, ik verfoeide ze!

Eind 2024 verdwenen met Geert Meiresonne en Petra Schietecatte dan nog twee "compagnons de route" uit ons bestuur, maar ik zou er nog een extra jaartje aan breien. Nu voel ik aan alles dat ik dat beter niet doe. Ik wil geen fouten maken voor deze mooie familieclub die me zoveel gegeven heeft.

Ik heb er, naast alle activiteiten, ook een pak vrienden en kennissen bij gekregen, in Gent en ver daarbuiten, zelfs tot in het buitenland. Ook daar ben ik bijzonder blij om. Ik ben ook blij om het feit dat er recent een pak nieuwe gezichten in onze bestuursploeg kwamen . Zij gaan dat zeker ook goed doen! En als ze eens raad willen, dan mogen ze altijd aankloppen. Ik wens bij deze mijn opvolger, Gilles Oosterlynck, alles succes toe. Ook hij zal de club beheren als een goede huisvader, iets wat ik de voorbije jaren ook altijd gedaan heb.

Ik maak nog de nieuwe kalender op en verdwijnt dan van het toneel. Af en toe kom je mij nog wel eens tegen in het zwembad. Ik blijf een groot supporter van de Gentse, maar vanaf nu als "supporter achter de balustrade". Ik wil langs deze weg ook mijn gezin bedanken. Ook zij waren een grote steun gedurende al deze jaren.

Afsluiten doe ik graag in het in het Gents: ***"k'et vrie geire gedoan"***

Tijd voor een nieuw tijdperk!

Bedankt voor alles KGZV! Bedankt voor alle mooie momenten KGZV'ers!

Koen Colpaert, jullie voormalige voorzitter

#FORZA KGZV

#NIE NEUTE NIE PLEUJE